

**Bruksela, 18 listopada 2014 r.
(OR. en)**

15559/14

**FREMP 206
COHOM 155
JAI 877
DROIPEN 133
SOC 784
JUSTCIV 293
COPEN 285**

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)/Rada
Nr poprz. dok.:	15558/14 FREMP 205 COHOM 154 JAI 876 DROIPEN 132 SOC 783 JUSTCIV 292 COPEN 284 14416/14 FREMP 174 JAI 783 DROIPEN 121 SOC 701 JUSTCIV 246 COHOM 143 COPEN 253
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady w sprawie promowania i ochrony praw dziecka

---

I. WPROWADZENIE

1. Grupa Robocza ds. Praw Podstawowych, Praw Obywatelskich i Swobodnego Przepływu Osób omówiła projekt konkluzji w sprawie promowania i ochrony praw dziecka na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2014 r. Następnie przeprowadzono dalsze konsultacje pisemne z delegacjami; kompromisowy tekst znajduje się w załączniku.

II. WNIOSEK

2. Coreper jest proszony o wyrażenie zgody na przedstawienie projektu konkluzji Radzie ds. WSiSW na posiedzeniu w dniach 4–5 grudnia 2014 r., a Rada jest proszona o jego przyjęcie.

**Projekt konkluzji Rady
w sprawie promowania i ochrony praw dziecka**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC promowanie ochrony praw dziecka jako jeden z ogólnych celów Unii Europejskiej, o czym stanowi art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), zgodnie z którym UE wspiera ochronę praw dziecka, oraz art. 3 ust. 5 TUE, który stwierdza, że w stosunkach zewnętrznych UE przyczynia się do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka;

PRZYPOMINAJĄC, że prawa dziecka są zagwarantowane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej¹. W art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zapisano zasadę najlepiej pojętego interesu dziecka jako przewodnią zasadę we wszelkich działaniach dotyczących dzieci i stwierdzono, że dzieci mają prawo do takiej ochrony i opieki, jaka jest konieczna dla ich dobra, oraz że wyrażone przez dzieci poglądy są brane pod uwagę w sprawach, które ich dotyczą, stosownie do ich wieku i poziomu dojrzałości. Zagwarantowano dzieciom również prawo do utrzymywania stałego, osobistego związku i bezpośredniego kontaktu z obojgiem rodziców, chyba że jest to sprzeczne z jego interesami. Ponadto w art. 32 karty zakazano pracy dzieci i zagwarantowano ochronę pracy osób młodych;

KORZYSTAJĄC z okazji obchodów 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka (UNCRC)². Zasady i standardy wyznaczone przez UNCRC muszą niezmiennie mieć nadrzędne znaczenie przy kształtowaniu polityki i działań UE, mających wpływ na prawa dziecka;

---

¹ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, Dz.U. C 83 z 30.3.2010.

² Dostępna pod adresem <http://www.unicef.org/crc/>. Pierwszy protokół fakultatywny UNCRC dotyczy angażowania dzieci w konflikty zbrojne; drugi protokół fakultatywny zajmuje się handlem dziećmi, dziecięcą prostytutką i dziecięcą pornografią; trzeci protokół fakultatywny dotyczy procedury komunikacji.

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych³, przy czym art. 7 konwencji wymaga, by państwa strony podejmowały wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia pełnego korzystania przez niepełnosprawne dzieci ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności, na równych zasadach z innymi dziećmi;

POTWIERDZAJĄC, że państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za promowanie i ochronę praw człowieka, w tym praw dziecka;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC postępy osiągnięte dzięki pomyślnej realizacji „Agendy UE na rzecz praw dziecka” (2011–2014)⁴, w której zdefiniowano zasady i cele UE w tej dziedzinie, służące zapewnieniu, aby wszystkie polityki UE mające wpływ na dzieci szanowały ich prawa, oraz określono jedenaście konkretnych działań, które ma wdrożyć Komisja;

UWZGLĘDNIAJĄC obowiązujące przepisy Unii w dziedzinie ochrony dziecka, w szczególności dyrektywę 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej⁵; dyrektywę 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar⁶; dyrektywę 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw⁷ oraz rozporządzenie nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych⁸;

---

³ Dostępna na stronie internetowej:
<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/ConventionRightsPersonsWithDisabilities.aspx>

⁴ Komunikat Komisji „Agenda UE na rzecz praw dziecka“, dok. 7226/11.

⁵ Dz.U. L 335 z 17.12.2011. Sprostowania w Dz.U. L 18 z 21.1.2012.

⁶ Dz.U. L 101 z 15.4.2011.

⁷ Dz.U. L 315 z 14.11.2012.

⁸ Dz.U. L 181 z 29.6.2013.

PRZYPOMINAJĄC, że w listopadzie 2013 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym⁹ i że w lipcu 2008 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną – horyzontalnej dyrektywy w sprawie niedyskryminacji¹⁰;

UWZGLĘDNIAJĄC konkluzje Rady Europejskiej z 26–27 czerwca 2014 r.¹¹, w których podkreślono potrzebę dalszych starań w celu zwiększenia praw osób oskarżonych i podejrzanych w postępowaniach karnych; umocnienia ochrony ofiar i przeanalizowania wzmocnienia praw osób, zwłaszcza dzieci, w postępowaniach, w celu ułatwienia egzekwowania wyroków w dziedzinie prawa rodzinnego oraz w sprawach cywilnych i handlowych mających skutki transgraniczne;

UWZGLĘDNIAJĄC wpływ, jaki ubóstwo dzieci i wykluczenie społeczne mają na dzieci i młodzież, a także dane Eurostatu¹², ukazujące, że w wielu państwach członkowskich w 2012 r. dzieci były bardziej niż dorośli lub osoby starsze narażone na ubóstwo lub wykluczenie społeczne, oraz ODNOTOWUJĄC, że wczesna interwencja oraz zapobieganie mają zasadnicze znaczenie dla tworzenia skuteczniejszych i wydajniejszych oraz oszczędnych polityk¹³;

UWZGLĘDNIAJĄC konkluzje Rady z 5–6 czerwca 2014 r. pt. „Zapobieganie wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, i zwalczanie takiej przemocy”¹⁴;

---

⁹ Dok. 17633/13.

¹⁰ Dok. 11531/08.

¹¹ Konkluzje Rady Europejskiej z 26–27 czerwca 2014 r., EUCO 79/14, pkt 11.

¹² http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

¹³ Zob. zalecenie Komisji 2013/112/UE z dnia 20 lutego 2013 r. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”, Dz.U. L 59 z 2.3.2013.

¹⁴ Dok. 9543/14.

PRZYPOMINAJĄC opracowywany obecnie przez Komisję projekt dotyczący dzieci biorących udział w karnych, cywilnych i administracyjnych postępowaniach sądowych, w którym przewidziano kompleksowy przegląd krajowych praw i praktyk dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zabezpieczeń proceduralnych we wszystkich 28 państwach członkowskich UE¹⁵;

DOCENIAJĄC badania Agencji Praw Podstawowych UE (FRA) dotyczące dzieci bez opieki, oddzielonych od rodzin i ubiegających się o azyl, dzieci będących ofiarą handlu ludźmi, a także dotyczące opieki, dostępu do opieki zdrowotnej i edukacji dzieci o nieuregulowanym statusie imigracyjnym i pochodzenia romskiego¹⁶ i OCZEKUJĄC na dalsze publikacje FRA dotyczące krajowych systemów ochrony dzieci, dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci i wymiaru sprawiedliwości, oparte na gromadzeniu danych i na wywiadach fachowców na temat sytuacji dzieci w cywilnych i karnych postępowaniach sądowych¹⁷;

UZNAJĄC i MAJĄC NA UWADZE znaczenie prac wykonywanych przez inne organizacje międzynarodowe, w szczególności Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Radę Europy i ich zasadniczą rolę w promowaniu i ochronie praw dzieci¹⁸;

MAJĄC NA UWADZE orzecznictwo dotyczące praw dziecka wypracowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejski Trybunał Praw Człowieka (ECHR);

ZOBOWIĄZUJE SIĘ DO:

1. przeprowadzania debat tematycznych – dotyczących promowania i ochrony praw dziecka – w organach przygotowawczych Rady, takich jak Grupa Robocza ds. Praw Podstawowych, Praw Obywatelskich i Swobodnego Przepływu Osób, Grupa Robocza ds. Praw Człowieka, lub w razie konieczności w innych odpowiednich grupach roboczych;

---

¹⁵ Więcej informacji na stronie internetowej http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/rights-child/friendly-justice/index_en.htm.

¹⁶ Więcej informacji na stronie internetowej <http://fra.europa.eu/en/theme/rights-child?page=projects>.

¹⁷ Więcej informacji na stronie internetowej <http://fra.europa.eu/en/project/2012/children-and-justice>.

¹⁸ Zob. np. strategię Rady Europy na rzecz praw dziecka (2012–2015).

2. konsekwentnego stosowania „Wytycznych dotyczących metod, jakie organy przygotowawcze Rady powinny stosować w ramach sprawdzania zgodności wniosków ustawodawczych z prawami podstawowymi”¹⁹, w celu zapewnienia, by podejście zgodne z prawami podstawowymi było skutecznie stosowane, w tym jeżeli chodzi o wnioski dotyczące praw dzieci;

3. zwiększenia politycznego uwidocznienia poszanowania praw dziecka poprzez zaangażowanie się w regularny dialog z Parlamentem Europejskim i z Komisją na temat polityk UE mających wpływ na dzieci;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ABY:

4. zadbały o to, by obowiązujące przepisy Unii w dziedzinie ochrony dziecka, w szczególności dyrektywa 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej²⁰; dyrektywa 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar²¹ oraz dyrektywa 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw²², zostały w pełni i bezzwłocznie przetransponowane do ustawodawstwa krajowego i realizowane w praktyce;

5. zapewniły w praktyce, by wszystkie dzieci były chronione przed dyskryminacją i miały równe szanse, tak by umożliwić im rozwinięcie ich pełnego potencjału;

---

¹⁹ „Wytyczne dotyczące metod, jakie organy przygotowawcze Rady powinny stosować w ramach sprawdzania zgodności wniosków ustawodawczych z prawami podstawowymi”, dok. 10140/11. [po zatwierdzeniu zaktualizować odniesienie w celu uwzględnienia wersji z 2014 r.].

²⁰ Dz.U. L 335 z 17.12.2011. Sprostowania w Dz.U. L 18 z 21.1.2012. Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu tej dyrektywy i nie jest nią związana.

²¹ Dz.U. L 101 z 15.4.2011. Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu tej dyrektywy i nie jest nią związana.

²² Dz.U. L 315 z 14.11.2012. Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu tej dyrektywy i nie jest nią związana.

6. wzmocniły wysiłki na rzecz zapobiegania ubóstwu dzieci – w kontekście strategii „Europa 2020” – oraz dziedziczeniu marginalizacji, skupiając się w szczególności na realizacji zalecenia Komisji 2013/112/UE „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”(2013)²³, w szczególności przez działania, które: wspierają dostęp rodziców do odpowiednich zasobów w formie pracy zarobkowej oraz zasiłków na dzieci i wspieranie rodziny, wspierają dostęp do usług wysokiej jakości po przystępnych cenach (takich jak wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem) oraz wspierają mechanizmy zachęcające do uczestnictwa dzieci w podejmowaniu decyzji, które mają wpływ na ich życie;

7. podpisały, ratyfikowały i wdrożyły Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej)²⁴, w której uznaje się, że dzieci mogą stać się ofiarami przemocy domowej, i uwzględnia się formy przemocy wobec kobiet, które w szczególności dotyczą dziewczęta, w tym okaleczanie żeńskich narządów płciowych i przymusowe małżeństwo, oraz zachęca się wszystkich członków społeczeństwa, w szczególności mężczyzn i chłopców, by aktywnie przyczyniali się do zapobiegania wszelkim formom przemocy;

8. ratyfikowały i wdrożyły Konwencję Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych (konwencję z Lanzarote)²⁵, w której stwierdza się między innymi, że strony konwencji podejmują niezbędne działania ustawodawcze lub działania o innym charakterze, aby zapobiec wszelkim formom wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych oraz chronić dzieci;

9. rozważyły podpisanie i ratyfikowanie trzech fakultatywnych protokołów do Konwencji ONZ o prawach dziecka: w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii oraz w sprawie procedury komunikacji²⁶;

---

²³ Dz.U. L 59 z 2.3.2013.

²⁴ http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/convention-violence/default_en.asp.

²⁵ http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/children/default_en.asp.

²⁶ Dostępne na stronie internetowej: <http://www.unicef.org/crc/>.

10. umocniły mechanizmy monitorowania, sprawozdawczości i składania skarg dotyczące praw dziecka, w stosownych przypadkach poprzez niezależne instytucje wspierania i ochrony praw człowieka, zgodnie z Zasadami paryskimi NZ, oraz korzystały, w stosownych przypadkach, z odnośnych analiz i wskaźników opracowanych przez Komisję Europejską i FRA²⁷;

11. rozwinęły i wzmocniły gromadzenie, analizę i rozpowszechnianie kompleksowych i porównywalnych danych na temat poszanowania praw dziecka;

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ BY:

12. w pełni uznały dzieci za podmioty praw i zapewniły poszanowanie zasady najlepiej pojętego interesu dziecka we wszystkich politykach mających wpływ na dzieci;

13. skutecznie realizowały prawo dziecka do bycia wysłuchanym, do konsultowania się oraz udziału we wszelkich kwestiach, które go dotyczą, w szczególności przez umożliwienie wszystkim dzieciom wyrażania poglądów i zadbanie o to, by poglądy te były należycie brane pod uwagę, stosownie do ich wieku i poziomu dojrzałości;

14. podjęły niezbędne działania, aby zapewnić równy dostęp wszystkim dzieci, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji i mogących doświadczać dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, do edukacji dobrej jakości, mieszkania, opieki zdrowotnej oraz służb zapewniających ochronę;

15. zwracały szczególną uwagę na małoletnich bez opieki, którzy emigrują lub potrzebują ochrony;

---

²⁷ Opracowywanie wskaźników dotyczących ochrony, poszanowania i promowania praw dziecka w Unii Europejskiej, dostępne na stronie: http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/358-RightsofChild_summary-report_en.pdf; Wskaźniki pochodzące z badania poświęconego dzieciom w wymiarze sprawiedliwości dostępne są w głównym wykazie pod adresem www.childreninjudicialproceedings.eu.

16. zwiększyły starania w celu stworzenia systemów wymiaru sprawiedliwości przyjaznych dziecku oraz procedur uwzględniających potrzeby dziecka, aby zwiększyć współpracę między organami krajowymi i ułatwić dostęp dzieci do wymiaru sprawiedliwości;

17. zapewniły lub zintensyfikowały odpowiednie szkolenia, wsparcie i porady dla odnośnych fachowców w ich odpowiednich obszarach kompetencji, gdy mają oni do czynienia z dziećmi, skupiając się w szczególności na zwiększaniu umiejętności komunikowania się z dziećmi na ich poziomie zrozumienia z poszanowaniem ich potrzeb, a także by zaoferowały samym dzieciom dostęp do informacji na temat praw człowieka, w tym przez edukację i szkolenia, zgodnie z deklaracją ONZ w sprawie edukacji i szkolenia na temat praw człowieka oraz ze światowym programem na rzecz edukacji na temat praw człowieka;

18. zwiększyły współpracę transnarodową i wymianę najlepszych praktyk w zakresie gromadzenia, analizy i rozpowszechniania danych, aby skuteczniej stawiać czoła w przypadku uprowadzenia dzieci, zaginięcia dzieci, łączenia rodzin i w odniesieniu do sytuacji ofiar handlu ludźmi, wykorzystywania seksualnego i najgorszych form pracy dzieci, oraz zapobiegać między innymi turystyce seksualnej w celu wykorzystywania dzieci i ją zwalczać;

19. zintensyfikowały starania w celu zapewnienia, by dzieci, w tym dzieci znajdujące się w niekorzystnej sytuacji i dzieci niepełnosprawne, mogły w pełni korzystać z nowych technologii i internetu, przy jednoczesnym zwiększeniu ich bezpieczeństwa i ochrony;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

20. opracowała odnowioną Agendę UE na rzecz praw dziecka zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa;

21. priorytetowo traktowała środki z zakresu polityki, które zapobiegają ubóstwu dzieci i ich wykluczeniu społecznemu i zwalczają te zjawiska oraz pomagają państwom członkowskim wykorzystać europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne przeznaczone na ten cel;

22. promowała i wspierała państwa członkowskie w opracowaniu zintegrowanego podejścia do systemów ochrony dziecka przez określenie istniejących instrumentów i możliwości interakcji na poziomie UE mogących służyć temu celowi;

23. zwiększyła koordynację z państwami członkowskimi, między innymi przez pomaganie im w wymianie i rozwoju najlepszych praktyk;

24. usprawniła współpracę strategiczną z podmiotami zewnętrznymi (organizacjami międzynarodowymi, naukowcami i społeczeństwem obywatelskim, a w stosownych przypadkach z krajami partnerskimi);

ZWRACA SIĘ DO ODNOŚNYCH ORGANÓW, BIUR I AGENCJI UNII, ABY

25. FRA, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL), Frontex, Eurojust i Europol kontynuowały swoje wysiłki na rzecz ochrony praw dziecka zgodnie z ich odpowiednimi mandatami i obszarami wiedzy fachowej;

26. czyniły wspólny użytek ze swojej wiedzy fachowej, zgodnie ze swoimi odpowiednimi mandatami;

27. FRA rozwijała dalsze badania w dziedzinie praw dziecka poprzez ogólnounijne ankiety dotyczące niedyskryminacji i dobra dzieci oraz dotyczące sytuacji poszczególnych grup w UE; w tym kontekście FRA powinna kontynuować swoje działania na podstawie art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, aby zaangażować dzieci w swoje badania, z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka i zgodnie z przepisami krajowymi;

28. FRA kontynuowała swoje badania dotyczące dzieci w postępowaniach sądowych;

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, WYSOKIEGO PRZEDSTAWICIELA I KOMISJĘ, ABY

29. zapewni, by w opartym na prawach podejściu zatwierdzonym przez Radę w konkluzjach z maja 2014 r.²⁸ odpowiednio uwzględniono prawa dziecka i ich włączanie do głównego nurtu wszystkich polityk i działań Unii, również zgodnie z wnioskiem w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju (2005) i z Wytycznymi UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka (2008), oraz by priorytetowo potraktowano również zwiększanie zdolności wszystkich odnośnych podmiotów UE w zakresie praw dziecka;

30. byli w dalszym ciągu zdeterminowani, by nadal promować i chronić prawa dzieci zgodnie ze strategicznymi ramami UE i planem działania dotyczącymi praw człowieka i demokracji²⁹;

31. zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami zwiększyli wsparcie dla krajów partnerskich w zwalczaniu wszelkich form przemocy wobec dzieci, między innymi przez wspieranie reformy prawa i wzmocnianie zdolności do promowania i ochrony praw dzieci na poziomie krajowym, zgodnie z wytycznymi UE w sprawie praw dziecka i z wytycznymi UE dotyczącymi dzieci w konfliktach zbrojnych³⁰;

32. wsparli inicjatywę społeczeństwa obywatelskiego „Wezwanie do ogólnego badania na temat dzieci pozbawionych wolności”³¹, aby kompleksowo gromadzić informacje i dane statystyczne w regionach na temat liczby dzieci przetrzymywanych w areszcie oraz ich sytuacji; dzielili się dobrymi praktykami oraz sformułowali zalecenia dotyczące skutecznych środków;

---

²⁸ Dok. 9987/14.

²⁹ Dok. 11855/12.

³⁰ Dostępne na stronie internetowej
<http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/GuidelinesChildren.pdf>

³¹ Dostępne na stronie internetowej: <https://www.defenceforchildren.org/newsletter/special-newsletter/423-special-newsletter-call-for-a-global-study-on-children-deprived-of-liberty-april-2014.html>

33. byli nadal w pełni zaangażowani na rzecz promowania i ochrony praw dziecka, w tym przez dialog polityczny z państwami trzecimi, i by zintensyfikowali wspieranie ratyfikacji i skutecznej realizacji Konwencji ONZ o prawach dziecka i jej protokołów fakultatywnych;

34. skutecznie i kompleksowo zajęli się wpływem konfliktów zbrojnych na dzieci w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej oraz by w tym względzie nadal wspierali odnośne podmioty i z nimi współpracowali, w tym wspierali kampanię „Dzieci, nie żołnierze”³² zainicjowaną przez specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ do spraw dzieci i konfliktów zbrojnych oraz UNICEF, we współpracy z innymi partnerami ONZ, ukierunkowaną na to, by do roku 2016 skończyć z rekrutowaniem dzieci i ich wykorzystywaniem przez krajowe siły bezpieczeństwa w ramach konfliktów oraz zapobiegać tym praktykom;

35. byli nadal w pełni zdeterminowani, by do 2016 r. wyeliminować najgorsze formy pracy dzieci; w pełni wdrożyć ustalenia dokumentu III Światowej Konferencji dotyczącej Pracy Dzieci, która odbyła się w Brasilii w dniach 8–10 października 2013 r.³³, oraz plan działań na rzecz wyeliminowania do 2016 r. najgorszych form pracy dzieci³⁴, przyjęty na Światowej Konferencji dotyczącej Pracy Dzieci w Hadze w 2010 r.;

36. wyeliminowali wszelkie formy dyskryminacji dziewcząt i kobiet oraz podjęli działania w celu stawienia czoła stereotypom ról związanych z płcią i innym uprzedzeniom opartym na idei niższości lub wyższości którejkolwiek z płci oraz by włączały w tym kontekście perspektywę płci do wszystkich polityk i programów dotyczących rozwoju i praw człowieka, w tym dotyczących dzieci i konkretnie dziewczynek³⁵;

---

³² <https://childrenandarmedconflict.un.org/children-not-soldiers/>

³³ Dostępne na stronie internetowej:

<http://www.ilo.org/ipec/Campaignandadvocacy/BrasiliaConference/lang--en/index.htm>

³⁴ <http://www.ilo.org/ipecinfo/product/viewProduct.do?productId=13453>

³⁵ Zgodnie z apelem Rady Praw Człowieka ONZ z 2012 r., rezolucja A/HRC/RES/19/37, 17a.

37. nadal rozwijali i umacniali strategie zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec dziewcząt i eliminowania tej przemocy, w tym niegodziwego traktowania w celach seksualnych oraz szkodliwych tradycyjnych lub zwyczajowych praktyk, w tym okaleczania żeńskich narządów płciowych, małżeństw z dziećmi oraz małżeństw przedwczesnych i przymusowych, uchwalając i egzekwując przepisy oraz, w stosownych przypadkach, formułując kompleksowe, multidyscyplinarne i skoordynowane krajowe plany, programy lub strategie w celu ochrony dziewcząt, a także przez propagowanie inicjatyw uświadamiających i inicjatyw mobilizacji społecznej na rzecz ochrony ich praw³⁶ i edukacji na temat praw człowieka;

38. zgodnie z art. 7 Konwencji ONZ o prawach dziecka stale podnosili świadomość na temat wagi rejestracji urodzeń na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

---

³⁶ Zgodnie z apelem Rady Praw Człowieka ONZ z 2008 r., rezolucja A/HRC/7/L.34.Rev.1, 23b.